

Verovali ili ne

Ko bi verovao da će gotovo otpisana košarkaška reprezentacija Srbije pregaziti najpre Grčku, a potom i Brazil. Đorđevići momci su nimalo diplomatski preterali, tako što su favorizovane karioke „zakucali“, tj. napravili 30 koševa razlike. Nije dobro zamerati se velikoj naciji s kojom naši zvaničnici žele da uspostave što bolje odnose, ali je s druge strane korisno. Sad će se Brazilci nahvatati straha i kompleksa, pa će sledeći put manje samouvereno da nam izađu na crtu. Uostalom, David i treba da umlati Golijata za sve pare da bi ga div ubuduće shvatao ozbiljno.

Niko se ne bi kladio ni na to da će Đoković i Federer u Njujorku onako da „puknu“ od tenisera iz druge svetske postave, kakvi su do pre neki dan bili Nišikori i Čilić, ali se desilo. Nije ni prvi put, a naročito Đokoviću. To je u ovom slučaju dobro za njega, jer će ubuduće ozbiljnije shvatiti konkurenciju koja vreba iz senke.

Za Riplijevo „Verovali ili ne“ je i to što se jedna po jedna velika zemlja u Evropi suočava s „kosovskim scenarijem“. Ukrajina doslovno, što će reći uz referendum, rat i strano mešanje, pomoću kojih joj je već otkinut deo teritorije s tendencijom daljeg prekrajanja granica, a Velika Britanija na miran način. Obe zemlje su priznale Kosovo kao nezavisnu državu nastalu po scenariju koji sada gledamo u Ukrajini.

Jedan naslov u novinama naročito je privukao pažnju: „London nudi Škotskoj više od autonomije i više od nezavisnosti“. U prvi mah čovek bi pomislio da su Englezi u očaju zbog toga se Škoti spremaju na mirno otcepljenje pozvali u pomoć Vojislava Koštunicu i Slobodana Samardžića, da na njihovom slučaju primene ono što je vlada u Londonu proglasila besmislicom kada je to iz Beograda nuđeno Prištini.

Gledamo li mi to uživo stvaranje novog svetskog poretka koji se gradi na ironičnom okretanju politike najvećih zapadnih sila protiv njih samih? Toliko o tome da je slučaj Kosova jedinstven i neponovljiv. Evropske zemlje koje su odbile da priznaju nezavisnost južne srpske pokrajine nisu to uradile zbog toga što vole Srbiju, već zato što se se plaše da se taj proces ne preseli u njihova dvorišta. Uzalud su svoje saveznike upozoravale kako u Evropi niko ne bi bio imun na separatizam.

Koliko god da osećamo izvesnu dozu zadovoljstva što se batina političke sile okrenula protiv onih koji je drže, valja znati da bi eventualni nastavak cepkanja evropskih država bio jako loš i po nas, naročito ako se ne bi dešavao mirno i političkim sredstvima.

D. V.